

en af disse personer eller myndigheder til at fremsætte anmodningen om værgemål. Mest naturligt kunne anmodningen fremsættes gennem nærstående til arvingen eller gennem politimesteren.

Er anmodning om værgemål ikke færdigbehandlet ved bobehandlingens slutning, skal skifteretten drage omsorg for, at arven til den pågældende deponeres eller anbringes efter reglerne i lov om borteblevne, indtil en eventuel fast værg kan kvittere for modtagelse af arven.

Efter bestemmelsens *stk. 4* kan skifteværgerne få nødvendige udlæg dækket og tillægges et rimeligt vederlag for sit arbejde. Beløbene afholdes af arvingen, men kan om nødvendigt dækkes af statskassen. Denne sidste mulighed er ny i forhold til betænkningens udkast. En række høringssvar har peget på, at der kan forekomme situationer, hvor arvingen, for hvem der er beskikket skifteværger, ingen midler har til at betale skifteværgerne, og hvor manglende honorering af denne som følge heraf vil kunne forekomme åbenbart urimeligt. Justitsministeriet har på den baggrund fundet det rigtigst at give mulighed for, at udgiften til skifteværger efter skifterettens bestemmelse kan afholdes af statskassen. Der er herved lagt vægt på, at anvendelsen af denne mulighed kun må anses for påkrævet undtagelsesvis, idet der almindeligvis intet behov er for at beskikke skifteværger for en person, der intet skal modtage i arv, jf. herved forslaget § 15, stk. 6.

Det påses ved revisionen af boopgørelsen, at udlæg og vederlag kan godkendes, jf. § 79, stk. 5. Der henvises til forslaget § 89, jf. § 102, stk. 3.

I tilfælde, hvor familiemedlemmer er beskikket som skifteværger, bør vederlag kun undtagelsesvis tillægges disse.

Stk. 5 foreskriver, at reglerne i værgemålslovens § 12 om fratagelse af værgesbeskikkelsen, hvis værgen har misbrugt sin stilling eller i øvrigt har vist sig uegnet til hvervet, og om beskikkelsens bortfald, hvis værgen selv kommer under værgemål, finder tilsvarende anvendelse for skifteværger. Endvidere foreskrives det, at reglerne i værgemålslovens § 24, hvorefter værgen inden for hvervets omfang skal varetage interesserne for den, der er under værgemål, finder tilsvarende anvendelse for skifteværger. Det samme gælder reglen i værgemålslovens § 27, hvorefter værgen ikke kan forpligte den, der er under værgemål, ved kaution eller anden sikkerhedsstillelse for tredjemands gæld. Skifteværgerne skal i væsentlige anliggender så vidt muligt indhente erklæring fra arvingen, hvis denne er fyldt 15 år, og – såfremt arvingen har en ægtefælle, med hvem arvingen samlever – tillige fra denne, jf. henvisningen til værgemålslovens § 26. Endelig er også bestemmelsens i værgemålslo-

vens § 31 om værgens erstatningsansvar gjort tilsvarende anvendelig for skifteværger.

Til § 17

Efter bestemmelsen kan skifteretten beskikke en skifteværger for en legatar, såfremt forholdene gør dette påkrævet.

Forslaget om at beskikke skifteværger for legatarer forudsættes alene anvendt i undtagelsestilfælde. Legatarer har ingen beslutningsmyndighed i boet, men der kan foreligge tilfælde, hvor retten til legatet er omtvistet, og hvor der derfor er behov for en repræsentation.

Til kapitel 12

Boudlæg uden skiftebehandling

Findes der i et dødsbo ikke midler til at dække andre udgifter end begravelsesudgifterne, kan skifteretten efter den gældende bestemmelse i skiftelovens § 10, stk. 1, straks udlægge, hvad der findes i boet, til den som har bekostet eller vil bekoste begravelsen. Efter lovens § 10, stk. 2, kan skifteretten tillige udlægge aktiver, som ikke medgår til dækning af begravelsesudgifter, men som er af så ringe værdi, at de ikke kan dække omkostningerne ved en bobehandling, eller hvis værdi står i åbenbart misforhold til omfanget af det arbejde, som en bobehandling vil kræve.

Justitsministeriet kan tiltræde Skiftelovsudvalgets anbefaling af, at de gældende regler om slutning af mindre boer uden skiftebehandling udformes mere rationelt dels ved, at kredsen af mindre boer, som skal kunne slutes uden skiftebehandling, udvides, dels ved at det nødvendige arbejde med disse boers berigtigelse til en vis grad begrænses. Ved forslaget § 18 fastsættes en generel værdigrænse for det over-skud, der kan udlægges til afdødes nærmeste efter-ladte. Derved overflødiggøres den del af retternes hidtidige arbejde, der har bestået i at undersøge, hvilken bobehandlingsform, der efter boets formue- og arveforhold ellers skulle anvendes, og hvad be-kostningen ved en sådan bobehandling ville være. Ved lovforslaget begrænses arbejdet med berigtigel-sen til at afgøre, om aktivernes friværdi efter fradrag af rimelige udgifter ved begravelsen og boets be-handling ligger inden for den i loven fastsatte værdi-grænse samt til at konstatere, hvem der er afdødes nærmeste efterladte.

Det foreslås således, at der fastsættes en legal værdigrænse, der for tiden passende findes at kunne an-sættes til 25.000 kr., idet der da gennemsnitligt ikke i nævneværdigt omfang vil gå noget fra kreditorerne